Memoriile unei vieți care se repetă

On Iulie 23, 2019

Leadershipul este deosebirea pe care o faci între o realitate care se zbate în mijlocul unui "mă repet din nou" și o realitate care "se întâmplă" deja.

Am fost mereu interesant de vizualizarea unei povești adevărate, legate strict de un dublu al meu, ca exemplu al unei experiențe artistice unde se poate atinge libertatea maximă de exprimare și se poate imagina la infinit posibilul unei existențe clădită pe ideea de a defini formal un conținut obiectual și prezentându-l ca variantă de continuare a realității.

Premisele unui compromis rațional dintre caracterul emoțional al lucrării și logica precisă a construcției compoziționale, ce amintește de arta renașterii timpurii din Florența, își fac loc într-o imagine care încântă privirile oricărui iubitor de frumos. Se ridică aici problema conștiinței, pe care adesea mi-o închipuiesc ca fiind calitatea unei ființe umane setată să caute adevărul din spatele imaginii, într-un destin nemuritor.

Arta este o izbândă a pământului fertil, a florilor care îl acoperă și al aerului curat. Nu știu cât de mult timp am investit, cu migală și răbdare, doar ca să aleg corect între variantele de cristalizare a unei vederi din apropiere, o formă de sensibilitate specială, ca să ridic acea schelărie conceptuală și experimentală menită să plaseze subiectul uman în coerență cu expresia unei realități decorate cu contururi fragile.

Trandafirul încă este acolo, înflorit cu mulți bujori încălziți de razele soarelui, exprimând măreția artistului care își expune sentimentele în așa fel încât cel ce îi vede creația o simte ca fiind o parte din sine. Povestea trandafirului, ca de altfel sarcina lui principală, este de a întruchipa într-o formă artistică, adecvată, o idee de realism total sub o oarecare doză de expresivitate și superioritate.

Iar de aici, viața mea a început să capete o semnificație aparte, constituind tot atâtea calități specifice pentru stilul unei arte care înseamnă atât continuitate cât și evoluție.

Leadership: Poți să îți exteriorizezi personalitatea prin expresia activității creatoare înfăptuită cu ajutorul concretului din planul naturii, așa încât să surprinzi esențialul unei imagini de ansamblu asupra vieții?

Pe linia imaginii pe care o redau mai jos, dedicată unei teme de maximă actualitate, se recondiționează materialul din care este făcută viața mea, începutul unei noi pagini de memorie care peste ani va trezi nostalgie. Nu încerc să par mai mult decât ce sunt, la fel cum nici trandafirul nu-și schimbă locul într-o grădină magnifică pe care artistul o încorporează într-un tablou semnat: "Admirație pentru frumusețea naturii".

Tot ce simte un trandafir și-l face uman într-un tablou care începe de la un simplu joc de linii și cromatici variate, poate fi redat cu mână de artist într-o mărturisire pe care scriitorul român Alexandru Vlahuță o face despre pictorul Nicolae Grigorescu, cu acel farmec al puterii ascunse care dă eleganța unei sincerități expresive cuceritoare:

"Veșnic nemulțumit de lucrul lui, răzând de zece ori o pânză, plecând și întorcându-se de câte zece ori în același colțișor din natură, care mereu tot altceva-i spunea din marele mister, și el mereu întrebând, simțind că, dincolo de liniile și de culorile care se văd, mai e ceva care nu se vede, și care totuși trebuie să se vadă. Trebuie. Căci aceasta și este

chemarea unui artist pe lume – să te facă să vezi în vecii vecilor ceea ce natura nu arată decât o dată, la fulgerarea unei clipe, o singură dată, în toată necuprinsa și înspăimântătoarea veșnicie a vremii."

Trandafirul încă mai există ca atribuit al sufletului de a concepe o nouă realitate, de a merge mai departe, de a evolua și mai mult, de a se regăsi pe Sine în experiența de veacuri a ființei umane.

O imagine de ansamblu asupra vieții se poate obține din uimirea pe care o ai în fața unui tablou a cărui temă surprinde orizontul de definire a naturii și frumuseților ei, din timpul unui moment memorabil.

Iată ce-l mulțumește pe un trandafir, dornic a fi imortalizat într-un tablou plin de culoare și nostalgie. Mi-l închipuiesc sublim și fascinant, drept autorul unei creații artistice care amestecă voit registrul miraculosului cu cel al supranaturalului, într-un joc magic al efectelor de compoziție:

Să fiu o culoare frumoasă, strălucind în realizarea unui vis măreț care e mai interesant din perspectiva unei mărturii de artă. Să fiu o poveste de auto-reflecție pe care artistul o folosește pentru a transmite o mare învățătură lumii, în așa măsură încât să nu exist decât ca întrupare a unui spirit desăvârșit care, de-a lungul vieții sale, preferă să experimenteze particularul unei personalități izolate privită în oglinda unei rațiuni universale invariabile.

Să descopăr calitățile unei pensule speciale care să imprime portretului meu, în timp, eleganță și suplețe, asigurând un contur perfect. Să îmi construiesc singur lumea, ca alternativă a unei comunicări cu Dumnezeu în care să difere doar nuanța de luminozitate și de mister. Să nu dispar după moarte.

Trandafirul este spiritul unei ființe complexe, acceptată de rânduiala unor taine care se lasă ușor înveșmântate în haina cuvântului, ca o replică a imaginației unui artist care descrie o viziune a naturii spre aprofundarea subiectului unei lumi fabuloase, perfect alcătuite, dar uneori greu de înțeles.

Leadership: Creația ta poate da acea impresie de realitate în care predomină senzația de mister și fabulos, încât să capeți acces la o altfel de percepție vizavi de complexitatea unui "ceva care lipsește din viața ta"?

Ceea ce lipsește din viața mea este însăși mesajul pe care trandafirul îl transmite sub formă de nostalgie, melancolie, atracție, consolare, dovada dragostei, pentru că de fiecare dată când îl privesc în stropii ploii de vară simt că sunt introdus în episoadele marcante ale unei povești de spirit.

"Însăși speranța este uneori o formă de durere."

Sunt doar un trandafir. Vă rog, încetați să mă înțelegeți printr-o multitudine de priviri, sub toate culorile mele, ci eventual încadrați-mă sub un clopot de sticlă și contemplați-mă din adâncimile profunde ale unui destin tulburător, scris cu cerneala sângelui curs din rănile unor muritori de rând. Încercați să mă explorați cu un singur ochi, fără să pierdeți din varietatea și complexitatea unui "ceva care lipsește din viața voastră".

Trăiesc momente de nedumerire, repetate adesea, ca un joc stereotip, mereu în același fel. Un fel de senzație de abandon în fața unei puteri transcendente, neputința de a controla pe

deplin ceea ce se întâmplă în treburile lumești. Îmi lipsește acea încredere care să-mi permită să depășesc momentele de mare intensitate emoțională, dar cu toate acestea înfloresc mai firesc decât în cazul altor flori, chiar dacă însăși spinii mă blochează într-o realitate mai aspră, mai presus de aceea care cade sub simțuri. *Sono fuori su una nuova strada alla ricerca di una terra senza nome.*

Trandafirul denotă încrederea în trăirile unei alte ființe cu care rezonezi în armonie cu TOTUL, având acces la o lume expusă interpretării și înțeleasă printr-o sesizare artistică, printr-o metaforă: "Tema vieții, ca într-un vis".

Deseori, îmi închipui că sunt spiritul unei ființe care traversează nemurirea în alte roluri, alte reguli, cu alte motive de captivitate, cu alte activități artistice, dar întotdeauna însărcinat cu aceeași misiune: *"È tempo di girare la pagina e iniziare un nuovo capitolo."*

Leadershipul, ca tendință de a înțelege personalitatea artistică, vizează trăirea de moment, irepetabilă și inestimabilă, pe care o abordezi într-un context de "similitudine vizuală" când ești pe cale să-ți asumi o identitate din care nu mai poți să te desprinzi, tocmai pentru că te complaci în postura de personaj aflat în centrul atenției.

Memoriile unei vieți care se repetă ia în considerare acea sursă de expunere a ideilor, a emoțiilor, a amprentei, percepției și a experienței personale, într-o creație a cărei principală trăsătură este puterea de împlinire a unui destin consacrat artei. Un destin care sfidează efemerul inerent printr-o viziune interpretativă asupra unei ființe asemănătoare ție, percepută ca simbol al unei realități spirituale mai vaste.

Important este cum te raportezi la această ființă prin intermediul unei comparații revelatoare de adevăruri, frumusețe, divin, trăinicie, emoții, potențial artistic, încât s-o faci accesibilă publicului larg sub diferite semnificații, într-o poveste surprinzătoare al cărei conținut se repetă în alte timpuri și alte locuri.

P.S. Expresia "mă repet din nou" seamănă a pleonasm. În cazul acestui articol, am folosit "din nou" pentru a întări o regulă care se aplică pe o perioadă mai lungă de timp. Dacă spui "mă repet" poate avea semnificația de "s-a mai întâmplat o singură dată". Eu am întărit o idee, o convingere, un fapt, prin semnificația de "se întâmplă de nenumărate ori", ca un fel de deja-vu.

Source: https://neculaifantanaru.com/memoriile-unei-vieti-care-se-repeta.html